

ویژه روز جهانی مسجد

تولید معاونت فرهنگی و اجتماعی مرکز رسیدگی به امور مساجد

مسجد محور وحدت

وحدت به خودی خود، نه امری ممدوح است و نه مذموم. وحدت در جایی نیکو است که حول حق باشد؛ وگرنه امری مذموم خواهد بود. وحدت بر باطل و کفر، انسان را بیش از کفر فردی، جهنمی می‌کند. بالعکس، وحدت در حق و اسلام، بیش از اسلام فردی، انسان را به درجات عالی می‌رساند.

اسلام برای این که بهره‌وری ایمان را بالاتر ببرد، دستور به وحدت و عدم تفرقه می‌دهد؛ «واعتصموا بحبلِ اللهِ جميعاً و لا تفرقوا» پس وحدت نیکو وحدتی است که حول محوریت حق تعالی باشد و این وحدت، بهره‌وری در ایمان را بالا می‌برد.

به دلیل اهمیت وحدت، در بسیاری از احکام اسلام، وحدت و یکپارچگی لحاظ شده است؛ مثلاً در حج، روزه و نماز جماعت. دعوت به وحدت از سوی اسلام، روزانه و هفتگی و سالیانه است و مکان وحدت، مکان عبادت و عبودیت، یعنی مسجد است؛ زیرا چنانچه گفته شد وحدت باید حول حق تعالی باشد. مناسبترین مکانی که برای وحدت حول حق می‌توان یافت، مسجد است.

مسلمین توصیه شده‌اند که لااقل روزی سه مرتبه با یکدیگر در محل وحدت حول حق، یعنی مسجد، جمع شوند و متحد شوند. وحدت روزانه در مسجد محل انجام می‌شود. در مقیاسی وسیعتر، مردم شهر، یعنی محلات متعدد، هر هفته در نماز جمعه حاضر می‌شوند تا وحدت در مقیاسی وسیعتر انجام شود.

سرانجام در گستره و مقیاسی وسیعتر، سالیانه، مسلمانان مناطق مختلف دنیا در بزرگترین و مقدس‌ترین مسجد دنیا، یعنی مسجدالحرام، گرد هم می‌آیند تا وحدت میان نفوس سرزمینهای مختلف به وجود بیاید و جان آنها ذیل عبودیت حضرت حق، به وحدت برسد و آنها نفوس متعدد خود را فانی و مضمحل در حضرت احدیت بنمایند.

این فرمول سه سطحی اگر خوب پیاده شود می‌تواند قدرتی بی‌نظیر به مسلمانان ببخشد. در هیچ دین و مکتب دیگری، چنین طراحی دقیقی وجود ندارد. لازم است مسلمانان با تأمل در چنین ظرفیتی، قدرت از دست رفته خود را باز یابند.

پایان پیام/